In de zaak 84-71

betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 EEG-Verdrag van de president van de rechtbank te Turijn, in het aldaar aanhangig geding tussen

S.P.A. MARIMEX te Milaan,

en

MINISTERIE VAN FINANCIËN VAN DE ITALIAANSE REPUBLIEK,

om een prejudiciële beslissing inzake de uitlegging

— van artikel 12, lid 1 en lid 2, van 's Raads verordening nr. 14/64/EEG van 5 februari 1964 houdende de geleidelijke totstandbrenging van een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector rundvlees (PB blz. 562), en

— van de artikelen 20, lid 2, en 22, lid 1, van 's Raads verordening (EEG) nr. 805/68 van 27 juni 1968 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector rundvlees (PB nr. L 148, blz. 24),

wijst

HET HOF VAN JUSTITIE,

samengesteld als volgt: R. Lecourt, President, J. Mertens de Wilmars en H. Kutscher (rapporteur), Kamerpresidenten, A. M. Donner, A. Trabucchi, R. Monaco en P. Pescatore, Rechters,

Advocaat-Generaal: K. Roemer
Griffier: A. Van Houtte

het navolgende

ARREST

Ten aanzien van de feiten

I — De feiten en het procesverloop

Overwegende dat de aan het geding ten grondslag liggende feiten en het procesverloop kunnen worden samengevat als volgt:

1. Volgens artikel 12 van *verordening nr. 14/64/EEG* zijn zowel in het handelsverkeer tussen de Lid-Staten (lid 1) als ten aanzien van de invoer uit derde landen (lid 2) „onverenigbaar met de toepassing dezer verordening" „de toepassing van enig ander douanerecht of van enige andere heffing van gelijke werking dan die welke in deze verordening worden genoemd". In artikel 25, tweede alinea, is „de datum waarop de bij deze verordening ingevoerde regeling voor het handelsverkeer van toepassing wordt ... bepaald op 1 juli 1964".
Evenwel heeft de Raad op 30 juni 1964 *verordening nr. 82/64/EEG* vastgesteld „tot wijziging van de datum waarop enkele besluiten betreffende het gemeenschappelijk landbouwbeleid van toepassing worden" (PB blz. 1626); in artikel 1 dier verordening wordt het volgende bepaald:

„1. De datum van 31 juli 1964 treedt in de plaats van die van 1 juli 1964, genoemd in:
   a) .....
   b) de volgende artikelen van verordening nr. 14/64/EEG:
      — .....
      — artikel 25;
   c) .....

2. Indien de door de Raad krachtens artikel 2, lid 2, artikel 5, lid 3, en artikel 10, lid 3, eerste alinea, van verordening nr. 13/64/EEG vast te stellen verordeningen evenwel worden vastgesteld vóór 31 juli 1964, wordt deze datum:
   — in de in lid 1 genoemde artikelen van de verordening ... nr. 14/64/EEG vervangen door de datum van 1 november 1964,
   — .....

3. Indien de in lid 2 bedoelde verordeningen ter uitvoering van verordening nr. 13/64/EEG niet zijn vastgesteld vóór 31 juni 1964, wordt deze datum:
   — in de in lid 1 genoemde artikelen van de verordening ... nr. 14/64/EEG vervangen door de datum van 1 november 1964,
   — ....."

In verordening (EEG) nr. 805/68 wordt „de toepassing van enige heffing met een werking gelijk aan die van een douanerecht" — zowel in het handelsverkeer met derde landen (artikel 20, lid 2) als in dat binnen de Gemeenschap (artikel 22, lid 1) — verboden. Volgens artikel 34 is „de bij deze verordening ingestelde regeling ... van toepassing met ingang van 29 juli 1968" — zulks met uitzondering van enkele hier niet ter zake doende uitzonderingen (tweede alinea) — en wordt verordening nr. 14/64/EEG met ingang van die zelfde datum ingetrokken (derde alinea).

2. De vennootschap Marimex heeft in de jaren 1966, 1968 en 1969 in Italië verschillende partijen rundvlees ingevoerd zowel uit Lid-Staten als uit derde landen. Over al deze invoertransacties had zij het statistiekrecht en het recht voor administratieve diensten, voorzien in de Italiaanse wetgeving, te betalen. Zij achtte deze belasting niet verschuldigd en wendde zich daarom tot de president van de rechtbank te Turijn met verzoek om uitvaardiging van een dwangbevel tegen het Ministerie van Financiën van de Italiaanse republiek, ten einde zo terugbetaling der betaalde bedragen te verkrijgen. Zij

betoogt dat de betrokken nationale voorschriften onverenigbaar zijn met verordening nr. 14/64/EEG en verordening (EEG) nr. 805/68 en daarom op de invoer van rundvlees in Italië geen toepassing konden vinden.

3. Bij beschikking van 18 september 1971 heeft de president van de rechtbank te Turijn zich tot het Hof van Justitie gewend met de volgende vragen:

„1. Komt aan de term „heffing van gelijke werking" (als douanerechten) in artikel 12, leden 1 en 2, van verordening 14/64/EEG en artikel 20, lid 2, van verordening (EEG) nr. 805/68 dezelfde betekenis toe als in het EEG-Verdrag, met name in de artikelen 9, 12, 13 en 16?

2. Behoren het statistiekrecht (bedoeld in artikel 42 van het Presidentieel Besluit van 21 december 1961 nr. 1339 en artikel 42 van het Presidentieel Besluit van 26 juni 1965 nr. 723) en het recht voor administratieve diensten (bedoeld in de wet van 15 juni 1950 nr. 330) tot de heffingen van gelijke werking die de Italiaanse staat verboden zijn krachtens artikel 12, leden 1 en 2, van verordening 14/64/EEG?

3. Zo ja,
   a) bevat artikel 12, leden 1 en 2, voorschriften die in de Italiaanse staat rechtstreeks toepasselijk zijn;
   b) deed artikel 12, leden 1 en 2, voor particulieren subjectieve rechten ontstaan welke de nationale rechter heeft te handhaven;
   c) zijn zulke rechten ontstaan op 31 juli 1964 dan wel op 1 november 1964?

4. Behoren het statistiekrecht en het recht voor administratieve diensten tot de heffingen van gelijke werking die de Italiaanse staat verboden zijn krachtens artikel 20, lid 2, van verordening (EEG) nr. 805/68?

5. Zo ja,
   a) bevat artikel 20, lid 2, van verordening (EEG) nr. 805/68 voorschriften die in de Italiaanse rechtsorde rechtstreeks toepasselijk zijn?
   b) deed artikel 20, lid 2, van verordening (EEG) nr. 805/68 voor particulieren subjectieve rechten ontstaan welke de nationale rechter heeft te handhaven?
   c) zijn zulke rechten op 29 juli 1968 ontstaan?

6. a) Bevat artikel 22, lid 1, van verordening (EEG) nr. 805/68 voorschriften die in de Italiaanse rechtsorde rechtstreeks toepasselijk zijn?
   b) Deed artikel 22, lid 1, van verordening (EEG) nr. 805/68 voor particulieren subjectieve rechten ontstaan welke de nationale rechter heeft te handhaven?
   c) Zijn zulke rechten op 29 juli 1968 ontstaan?

7. Hebben de verplichting voor de Italiaanse staat tot niet-oplegging van het statistiekrecht en het recht voor administratieve diensten op de invoer van waren, behorende tot een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector rundvlees, en het daartegenover aan particulieren toekomende recht op niet-betaling der hierbedoelde „heffingen van gelijke werking" ononderbroken bestaan vanaf het tijdstip dat in antwoord op vraag 3 zal worden vastgesteld tot aan de uiterste datum in de wet van 24 juni 1971 nr. 447 bepaald voor de intrekking van het statistiekrecht en het recht voor administratieve diensten?

4. De verwijzingsbeschikking is op 30 september 1971 ter griffie van het Hof ingeschreven. De vennootschap Marimex, de regering van de Italiaanse republiek en de Commissie van de Europese Gemeenschappen hebben overeenkomstig artikel 20 van het Statuut van het Hof der EEG schriftelijke opmerkingen ingediend.

Het Hof heeft, op rapport van de Rechter-Rapporteur en gehoord de Advocaat-

Generaal, besloten zonder instructie tot de mondelinge behandeling over te gaan.
Ter terechtzitting van 1 februari 1972 hebben de vennootschap Marimex, de Italiaanse Regering en de Commissie mondelinge opmerkingen gemaakt.
De Advocaat-Generaal heeft ter terechtzitting van 24 februari 1972 conclusie genomen.
De vennootschap Marimex was ten deze vertegenwoordigd door G.M. Ubertazzi en F. Capelli, advocaten te Milaan, de Italiaanse Regering door A. Maresca, gevolmachtigd minister, bijgestaan door G. Zagari, sostituto dell'avvocato generale dello Stato, en de Commissie door haar juridisch adviseur dr. C. Maestripieri.

II — Opmerkingen krachtens artikel 20 van het Protocol betreffende het Statuut van het Hof van Justitie van de EEG

Overwegende dat deze opmerkingen kunnen worden samengevat als volgt:

1. De bevoegdheid van het Hof

De *vennootschap Marimex* betoogt dat de wettigheid en ontvankelijkheid van de verwijzing boven twijfel staan. De nationale rechter mag om een prejudiciële beslissing verzoeken tijdens een summiere procedure als de dwangbevelprocedure bedoeld in de artikelen 633 en volgende van de Codice di Procedura Civile, ook zonder dat de wederpartij tevoren is gehoord.
Dit standpunt vindt steun in 's Hofs arrest van 14 december 1971 (vennootschap Politi s.a.s tegen Ministerie van Financiën van de Italiaanse republiek, 43-71).
De *Italiaanse Regering* die in haar schriftelijke opmerkingen de ontvankelijkheid van het verzoek om uitlegging had betwist met verwijzing naar hetgeen zij te dien aanzien in voormelde zaak Politi had betoogd, heeft na van 's Hofs arrest in die zaak te hebben kennis genomen, verklaard zich aan 's Hofs oordeel te refereren.
De Commissie deelt in hoofdzaak de opvatting van de vennootschap Marimex.

2. De zaak ten principale

Alleen de vennootschap Marimex en de Commissie bepaalden hun standpunt ten principale.

De vragen 1, 2 en 4

Volgens de *vennootschap Marimex* zijn het statistiekrecht en het recht voor administratieve diensten, bedoeld in vraag 2 van de Italiaanse rechter, „heffingen van gelijke werking"; vgl. de arresten van 1 juli 1969 (Commissie/Italië, zaak 24-68, Jurisprudentie 1969, blz. 194 en volgende), 18 november 1970 (zelfde partijen, zaak 8-70, Jurisprudentie 1970, blz. 961 en volgende), 17 december 1970 (S.p.a. SACE/Ministerie van Financiën van de Italiaanse Republiek, zaak 33-70, Jurisprudentie 1970, blz. 1214 en volgende) en 14 december 1971 (zaak 43-71), reeds aangehaald).
De *Commissie* betoogt dat de term „heffing van gelijke werking" in de artikelen 12, leden 1 en 2, van verordening nr. 14/64 en 20, lid 2, van verordening nr. 805/68 dezelfde betekenis heeft als in de artikelen 9, 12, 13 en 16 van het EEG-Verdrag. Dit volgt niet alleen uit de gelijkluidende bewoordingen, doch ook uit de doelstelling der verordeningen: de verschillende nationale maatregelen die het handelsverkeer tussen de Lid-Staten en met derde landen belemmeren, door een communautaire regeling vervangen (vgl. de derde en vierde overweging van de considerans van verordening nr. 14/64 en de twaalfde en dertiende overweging van de considerans van verordening nr. 805/68).
Ten aanzien van de criteria voor de begripsbepaling van heffingen van gelijke werking als een douanerecht behoeft slechts te worden verwezen naar de door Marimex geciteerde arresten en naar dat van 1 juli 1969 in de gevoegde zaken 2 en 3-69 (Sociaal Fonds voor de Diamantarbeiders/SA Brachfeld & Sons et Chougol Diamond Co., Jurisprudentie 1969, blz. 212 en volgende).

De vragen 3 a) en b), 5 a) en b), 6 a) en b)

De *vennootschap Marimex* betoogt dat de door de nationale rechter aangegeven voorschriften vervat zijn in gemeenschapsverordeningen van algemene strekking die ingevolge artikel 189 van het Verdrag in al hun onderdelen bindend zijn. Voorts voldoen deze verordeningen aan alle voorwaarden die volgens het Hof moeten zijn vervuld, wil een gemeenschapsnorm aan particulieren rechten toekennen. Zij zijn duidelijk en welomschreven en ook niet van een voorwaarde afhankelijk gesteld; nadere maatregelen van de Lid-Staten of communautaire instellingen zijn niet nodig en van een discretionaire bevoegdheid der Lid-Staten is geen sprake.
De argumenten van de *Commissie* zijn wezenlijk identiek aan die van de vennootschap Marimex.

De vragen 3 c), 5 c), 6 c) en 7

De *vennootschap Marimex* is van mening dat de subjectieve rechten van particulieren, door de nationale rechter bedoeld, zijn ontstaan:

— op 1 november 1964 voor importen na de inwerkingtreding van verordening nr. 14/64 en vóór de inwerkingtreding van verordening nr. 805/68 (vgl. artikel 1, lid 2, van verordening nr. 82/64);
— op 29 juli 1969 voor importen na de inwerkingtreding van verordening nr. 805/68 (vgl. artikel 34 dier verordening).

Uit al deze voorschriften blijkt dat het toepassingsverbod van heffingen van gelijke werking van 1 november 1964 tot heden ononderbroken is gehandhaafd, althans tot aan de data in de Italiaanse wet nr. 447 van 24 juni 1971 voor de intrekking van het statistiekrecht en het recht voor administratieve diensten voorzien, namelijk 2 augustus 1971 onderscheidenlijk 1 juli 1968.
In de zevende vraag van de nationale rechter wordt voorts het probleem van conflicten tussen de gemeenschapsregel en nationale rechtsvoorschriften aan de orde gesteld. Het Hof zou er goed aan doen in zijn arrest zijn eerdere uitspraken nopens de voorrang van het gemeenschapsrecht — ook ten opzichte van een latere nationale wet — met zoveel woorden te bekrachtigen.
De *Commissie* deelt de opvatting van de vennootschap Marimex inzake de data waarop de hierbedoelde verboden zijn gaan werken (1 november voor het stelsel van verordening nr. 14/64; 29 juli 1968 voor dat van verordening nr. 805/68). Ten aanzien van eerstgenoemde datum wijst zij er op, dat het geval bedoeld in artikel 1, lid 2, van verordening nr. 82/64 — namelijk dat de krachtens bepaalde artikelen van verordening nr. 13/64 vast te stellen verordeningen zouden worden vastgesteld vóór 31 juli 1964 — zich inderdaad heeft voorgedaan; het gaat hier om 's Raads verordeningen nrs. 111/64/EEG, 112/64/EEG en 114/64/EEG, die alle 30 juli 1964 zijn gedateerd (PB blz. 2174, 2180 en 2187).
Uit artikel 34 van verordening nr. 805/68 blijkt dat bedoelde verboden tot heden ononderbroken hebben gegolden vanaf hun ontstaan onder vigeur van verordening nr. 14/64.
Wat betreft de draagwijdte van de Italiaanse wet nr. 447: de nationale rechter zou allereerst moeten trachten aan het eventuele conflict tussen gemeenschapsrecht en nationaal recht langs interpretatieve weg een einde te maken, zulks met toepassing van het beginsel dat de nationale wetgever wordt geacht zijn internationale verplichtingen niet te hebben willen schenden. Men zou het er voor kunnen houden dat wet nr. 447 is vastgesteld om de bepalingen die het Hof in zijn arresten in de zaken 24-68 en 8-70 onverenigbaar met het Verdrag verklaarde, formeel in te trekken en te zorgen voor dekking van de daaruit voor de Italiaanse staat voortvloeiende lasten, doch niet om de toepassing van de betrokken communautaire voorschriften uit te sluiten gedurende het tijdvak dat aan de data van intrekking van het statistiekrecht en het recht voor administratieve diensten is voorafgegaan. Zou echter, alle interpretatiepogingen ten spijt, moeten worden

vastgesteld dat voormelde wet niet met rechtstreeks toepasselijke communautaire bepalingen verenigbaar is, dan zou het probleem kunnen worden opgelost aan de hand van 's Hofs rechtspraak inzake de voorrang van zulke bepalingen (vgl. met name het arrest van 15 juli 1964, COSTA/ENEL, 6/64, Jurisprudentie 1964, blz. 1207 en volgende) en de daarop berustende nationale jurisprudentie. Het Hof zou er goed aan doen nogmaals uit te spreken dat aan het bindend karakter van rechtstreeks toepasselijke communautaire voorschriften niet — krachtens nationale besluiten — van staat tot staat een andere betekenis kan toekomen, omdat anders de goede werking van het communautaire stelsel en de verwezenlijking van de doeleinden van het Verdrag in gevaar zou worden gebracht.

Ten aanzien van het recht

1 Overwegende dat de president van de rechtbank te Turijn bij beschikking van 18 september 1971, ingekomen ter griffie op 30 september 1971, het Hof van Justitie een aantal vragen heeft gesteld inzake de uitlegging van — met name — 's Raads verordeningen nr. 14/64/EEG van 5 februari 1964 en (EEG) 805/68 van 27 juni 1968, betreffende de gemeenschappelijke ordening der markten in de sector rundvlees;

dat deze vragen zijn gesteld in verband met het feit dat de Italiaanse autoriteiten op invoer uit andere Lid-Staten en derde landen het recht voor administratieve diensten en het statistiekrecht toepassen, die zijn ingesteld bij de Italiaanse wet nr. 330 van 15 juni 1950 en de decreten van de President van de Italiaanse Republiek nrs. 723 van 26 juni 1965 en 1339 van 21 december 1961;

Inzake de vragen 1, 2 en 4

2 Overwegende dat aan het Hof in de eerste plaats wordt verzocht uit te spreken of „aan de term ‚heffing van gelijke werking' als een douanerecht in artikel 12, leden 1 en 2, van verordening nr. 14/64 en in artikel 20, lid 2, van verordening nr. 805/68 dezelfde betekenis toekomt als in het EEG-Verdrag, met name in de artikelen 9, 12, 13 en 16";

dat het er in de tweede en vierde vraag om gaat of het recht voor administratieve diensten en het statistiekrecht, ingesteld bij de Italiaanse wettelijke regeling, zulke — krachtens de aangehaalde verordeningen verboden — heffingen zijn;

3 Overwegende dat deze rechten blijkens 's Hofs arresten van 1 juli 1969 in de zaak 24-68 (Jurisprudentie 1969, blz. 194 en volgende) en van 18 november 1970 in de zaak 8-70 (Jurisprudentie 1970, blz. 961 en volgende) heffingen zijn van gelijke werking als een douanerecht in de zin van de artikelen 9, 12 en 13 van het EEG-Verdrag en van sommige verordeningen betreffende gemeenschappelijke ordeningen van de landbouwmarkt, met name artikel 12, lid 1, van verordening nr. 14/64 en artikel 22, lid 1, van verordening nr. 805/68;

dat aan de term „heffing van gelijke werking" in de verordening door de Italiaanse rechter genoemd, dezelfde betekenis toekomt als in artikel 9 en volgende van het Verdrag en in de overige verordeningen tot ordening van de landbouwmarkt;

Inzake de vragen 3a) en b), 5a) en b), 6a) en b)

4 Overwegende dat vervolgens aan het Hof wordt gevraagd of in artikel 12, leden 1 en 2, van verordening nr. 14/64 alsook de artikelen 20, lid 2, en 22, lid 1, van verordening nr. 805/68 voorschriften worden gegeven die in de Lid-Staten rechtstreeks toepasselijk zijn en voor particulieren subjectieve rechten hebben doen ontstaan welke de nationale rechter heeft te handhaven;

5 Overwegende dat een verordening volgens artikel 189, tweede alinea, van het Verdrag „een algemene strekking" heeft en „rechtstreeks toepasselijk [is] in elke Lid-Staat";

dat zij derhalve naar haar aard en functie binnen het systeem der communautaire rechtsbronnen rechtstreeks werkt en als zodanig aan particulieren rechten kan toekennen die een nationale rechter heeft te beschermen;

dat dan ook de in artikel 189 voorziene werking der verordeningen zich verzet tegen de toepassing van alle, ook latere, wetgevende maatregelen die met het daarin bepaalde niet verenigbaar zijn;

dat zulks het geval is voor voormelde bepalingen;

Inzake de vragen 3c), 5c), 6c) en 7

6 Overwegende dat ten slotte aan het Hof wordt verzocht vast te stellen op welke data de individuele rechten zijn ontstaan die voortvloeien uit artikel 12, leden 1 en 2, van verordening nr. 14/64 alsook uit de artikelen 20, lid 2, en 22, lid 1, van verordening nr. 805/68;

dat voorts aan het Hof wordt verzocht uit te spreken of deze rechten ononderbroken hebben bestaan vanaf het tijdstip waarop zij onder vigeur van verordening nr. 14/64 zijn ontstaan;

dat derhalve moet worden onderzocht met ingang van welke data genoemde voorschriften zijn begonnen te werken en of deze werking nadien in stand is gebleven;

7 1. Overwegende dat in artikel 25 van verordening nr. 14/64 de datum waarop de daarbij ingevoerde regeling voor het handelsverkeer van toepassing wordt, op 1 juli 1964 is bepaald;

dat hiervoor krachtens artikel 1, lid 1, letter b), van verordening nr. 82/64 in de plaats is getreden de datum van 31 juli 1964, die ingevolge lid 2 en lid 3 van deze zelfde bepaling op zijn beurt is vervangen door 1 november 1964;

dat uit een en ander volgt, dat de in artikel 25 van verordening nr. 14/64 vermelde datum van 1 juli 1964 door 1 november 1964 is vervangen;

dat derhalve artikel 12, leden 1 en 2, van verordening nr. 14/64 is begonnen te werken op 1 november 1964;

8 2. Overwegende dat in artikel 34, derde alinea, van basisverordening nr. (EEG) 805/68 verordening nr. 14/64 met ingang van 29 juli 1968 is ingetrokken;

dat volgens de tweede alinea van ditzelfde artikel „de bij deze verordening ingestelde regeling . . . van toepassing [is] met ingang van" deze zelfde datum, met uitzondering van sommige hier niet ter zake doende maatregelen;

dat derhalve, wat de regeling van verordening nr. 805/68 betreft, moet worden geconcludeerd dat haar artikelen 20, lid 2, en 22, lid 1, op 29 juli 1968 zijn begonnen te werken;

dat verordening nr. 805/68 nog steeds van kracht is;

9 3. Overwegende dat uit het vorenoverwogende volgt dat deze werking sedert 1 november 1964 ononderbroken in stand is gebleven;

Ten aanzien van de kosten

10 Overwegende dat de kosten, door de regering van de Italiaanse Republiek en door de Commissie van de Europese Gemeenschappen wegens indiening hunner opmerkingen bij het Hof gemaakt, niet voor vergoeding in aanmerking

kunnen komen en dat de procedure als een in het hoofdgeding gerezen incident is te beschouwen, zodat de nationale rechterlijke instantie over de overige kosten heeft te beslissen;

Gezien de processtukken;
Gehoord het rapport van de Rechter-Rapporteur;
Gehoord de mondelinge opmerkingen van de regering van de Italiaanse Republiek, de Commissie van de Europese Gemeenschappen en de vennootschap Marimex;
Gehoord de conclusie van de Advocaat-Generaal;
Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, met name de artikelen 9, 12, 13, 177 en 189;
Gelet op verordening nr. 14/64/EEG van de Raad houdende de geleidelijke totstandbrenging van een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector rundvlees, met name de artikelen 12, 17 en 25;
Gelet op verordening nr. 82/64/EEG van de Raad tot wijziging van de datum waarop enkele besluiten betreffende het gemeenschappelijke landbouwbeleid van toepassing worden, met name artikel 1;
Gelet op verordening (EEG) nr. 805/68 van de Raad houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector rundvlees, met name de artikelen 20, 22 en 34;
Gelet op het Protocol betreffende het Statuut van het Hof van Justitie van de EEG, met name artikel 20;
Gelet op reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen;

HET HOF VAN JUSTITIE,

uitspraak doende op de door de president van de rechtbank te Turijn bij beschikking van 18 september 1971 gestelde vragen, verklaart voor recht:

inzake de vragen 1, 2 en 4:

1. **Aan de term „heffing van gelijke werking" komt in de artikelen 12, leden 1 en 2, van verordening nr. 14/64/EEG en 20, lid 2, van verordening (EEG) nr. 805/68 dezelfde betekenis toe als in de artikelen 9 en volgende van het Verdrag en in de andere verordeningen tot ordening van de landbouwmarkt;**

inzake de vragen 3a) en b), 5a) en b), 6a) en b):

2. **Een verordening heeft rechtstreekse werking en kan als zodanig aan particulieren rechten toekennen welke de nationale rechter heeft te be-**

schermen; zulks is het geval met artikel 12, leden 1 en 2, van verordening nr. 14/64/EEG, alsook met artikel 20, lid 2, en 22, lid 1, van verordening (EEG) nr. 805/68;

inzake de vragen 3c), 5c), 6c) en 7:

3. **Artikel 12, lid 1 en lid 2, van verordening nr. 14/64/EEG is begonnen te werken op 1 november 1964;**
4. **De artikelen 20, lid 2, en 22, lid 1, van verordening (EEG) nr. 805/68 zijn op 29 juli 1968 begonnen te werken;**
5. **Voormelde werking is sedert 1 november 1964 ononderbroken in stand gebleven.**

Lecourt Mertens de Wilmars Kutscher

Donner Trabucchi Monaco Pescatore

Uitgesproken ter openbare terechtzitting te Luxemburg op zeven maart negentienhonderdtweeënzeventig.

De Griffier
A. Van Houtte

De President
R. Lecourt

CONCLUSIE VAN DE ADVOCAAT-GENERAAL K. ROEMER VAN 24 FEBRUARI 1972 [1]

Mijnheer de President,
mijne heren Rechters,

Ofschoon het ten deze gaat om een andere casuspositie dan in de zaak waarin U bij arrest van 14 december 1971 op verzoek van de president van de rechtbank te Turijn een prejudiciële beslissing heeft gegeven (zaak 43-71, Politi), komen thans wederom dezelfde juridische vraagstukken aan de orde. Ik kan mij derhalve in deze conclusie al even zeer beperken als men in de mondelinge opmerkingen heeft gedaan.
Naar U weet, heeft de firma Marimex te Milaan in de jaren 1966, 1968 en 1969 rundvlees uit Lid-Staten van de EEG en uit derde landen in Italië ingevoerd.

1 — Vertaald uit het Duits.